

PERSONALITĂȚI
REMARCABILE
ÎN ACTIVITATEA SERVICIULUI
ȘI SPITALULUI CLINIC
DE TRAUMATOLOGIE ȘI ORTOPEDIE

Filip GORNEA,
Catedra Ortopedie și Traumatologie,
USMF Nicolae Testemițanu

Fondarea și activitatea timp de 50 de ani a Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie (SCTO), precum și crearea Catedrei *Ortopedie și Traumatologie* în 1962, au fost etape fundamentale în constituirea serviciului în această prestigioasă specialitate în Republica Moldova, inițiator al căreia a fost marele Om de știință și de stat Nicolae Testemițanu, respectul și recunoștința față de care noi le vom manifesta cu pietate întotdeauna.

Pe parcursul a peste 50 de ani, în această valoroasă activitate creatoare au participat și participă câteva generații de ortopezi-traumatologi care, prin munca lor cotidiană clinică, științifică și organizatorică, au creat acest serviciu, i-au asigurat o autoritate și un respect permanent crescând în rândurile populației și colegilor din alte specialități medicale.

În popor se spune că „Omul sfințește locul”. Această afirmație se referă direct și la mulți fondatori și valoroase personalități, care au contribuit foarte mult la crearea Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie, au activat fructuos în această instituție republicană, tratând mii și mii de pacienți, pregătind generații de studenți, interni, rezidenți și medici ortopezi-traumatologi, curând și organizând serviciul de ortopedie-traumatologie în centrele raionale și în orașele republicii.

Acum, la celebrarea celor 50 de ani de la fondarea Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie, actuala generație de cadre didactice de la catedră și din această instituție prestigioasă își manifestă profundul respect și recunoștința față de acele personalități notorii, care au activat aici, au creat școala autohtonă de ortopedie și traumatologie, dar s-au trecut din viață și este pe deplin omeneste să-i nominalizăm și să le păstrăm memoria pentru generațiile viitoare.

Respectul și recunoștința noastră le aducem, în primul rând, marelui **Nicolae Testemițanu**, care este fondatorul serviciului, al Catedrei și al Spitalului de Traumatologie și Ortopedie, adică al componentelor de bază ale acestei specialități. Materialele publicate de profesorul I. Marin schițează etapele principale de activitate a academicianului N. Testemițanu în domeniul Ortopediei și Traumatologiei autohtone.

Cuvinte de recunoștință și respect în această zi jubiliară aducem primului șef de Catedră (1962-1965), profesorului **N. Gladîrevski** (1896-1973), care

pe atunci activa în Institutul de Medicină din Chișinău, din 1957 ca șef al Catedrei *Chirurgie Generală*, iar din ianuarie 1961 – și ca prorector pentru activitatea științifică a instituției, iar din septembrie 1962, pe 0,5 salariu, și șef al Catedrei nou-formate *Ortopedie și Traumatologie*. Printre direcțiile științifice în care a activat profesorul Gladîrevski, un loc aparte l-au avut studiile proceselor inflamatorii, de tuberculoză osteoarticulară, de expertiză a capacității de muncă, profilaxiei traumatismelor etc. A fost conducător a 8 teze de doctor în medicină, printre care erau și cele ale viitorilor profesori universitari I. Marin, S. Stamat, L. Iacuin, L. Kusmarțeva, conferențieri P. Pulbere, P. Maximov, I. Cotlear și alții. El a fost și primul președinte al Asociației ortopezilor-traumatologi din Republica Moldova, fondată, împreună cu Nicolae Testemițanu, în 1961. Prin activitatea sa rodnică și multilaterală, prof. N. Gladîrevski, împreună cu prof. N. Testemițanu, au contribuit la crearea serviciului Ortopedie și Traumatologie, la pregătirea cadrelor științifice și practice în această specialitate – fapte pentru care va rămâne în memoria generațiilor de medici ortopezi-traumatologi din țară.

Respectul și sentimentele noastre de recunoștință le aducem memoriei membrului corespondent al Academiei de Științe a Moldovei, profesorului **Vitalie Bețișor** – șef Catedră *Ortopedie și Traumatologie* în domeniul perfecționării medicilor, specialist principal al MS (1991-2005), președinte al Asociației republicane a ortopezilor-traumatologi, președinte al Comisiei de atestare în specialitate (1991-2005), activând și în alte posturi de mare responsabilitate. Născut la 24 iulie 1937 în s. Cuhnești, r. Glodeni, după reîntoarcerea din regiunea Kurgan (Rusia), unde pe nedreptate familia fusese deportată în 1957, este admis la Institutul de Medicină din Chișinău, de care își leagă destinul pentru întreaga viață. După absolvire, în 1963, în curs de 2 ani activează la Spitalul din Saharna, Bălți, ca apoi să se consacre activității științifice – doctarantura la Moscova, Institutul Central de Traumatologie și Ortopedie, unde, sub conducerea renumitului savant V. Blohin, în 1968 susține teza de doctor în medicină cu tema *Diformitățile post-combustionale ale mâinii și degetelor și tratamentul lor*. Din 1969, activează la ISMC, ulterior la USMF N. Testemițanu, unde, cu multă demnitate și profesionalism, și-a onorat în diferite perioade funcțiile de

asistent, conferențiar, profesor universitar, inclusiv șef Catedră *Ortopedie și Traumatologie* a Facultății de Perfecționare a Medicilor. Toți anii de activitate, până la plecarea în eternitate (22.05.2005), V. Bețșor a activat în Spitalul de Traumatologie și Ortopedie, remarcându-se printr-un profesionalism înalt, atitudine binevoitoare față de colegi, pacienți, de tinerețel pe care-l instruia, prin creativitate permanentă în elaborarea noilor procedee, tehnologii de diagnosticare și tratament al patologiilor osteoarticulare. Cu deosebită asiduitate a studiat particularitățile de diagnostic și de tratament al politraumatismelor, îi aparține pioneratul în implementarea pe larg a artroplastilor de șold, genunchi etc., cu care și prin care a ridicat cu mult prestigiul Spitalului și întregului serviciu Ortopedie și Traumatologie.

O activitate competentă și energică de organizare a procesului curativ în Spitalul de Traumatologie și Ortopedie, dar și în serviciul din republică a desfășurat-o profesorul **Mihail Corlăteanu** (1932-2008), care, în perioada 1966-1971, a fost medic-șef adjunct al tinerei instituții medicale Spitalul Republican de Ortopedie, Traumatologie și Protezare. Născut în 1932 în s. Glingeni, r-l Fălești, din fragedă copilărie se hotărăște să se consacre serviciului medical. Studiază la Colegiul medical din Bălți (1951-1954), apoi la Institutul de Medicină din Chișinău (1954-1960), ca numai după 2 ani de activitate în Chirurgia generală (spitalul de circumscripție s. Flămânzeni, r. Sângerei) să-și lege destinul cu ortopedia și traumatologia, fiind doctorand la Institutul de Ortopedie *R. Vreden* din Leningrad, unde susține teza de doctor în medicină. De acolo, cu noi cunoștințe, deprinderi de specialitate, dar preponderent cu abilități în tratamentul leziunilor nervilor periferici ai aparatului locomotor, M. Corlăteanu, în 1966, organizează și aprofundează, împreună cu colegii de la Catedră, procesul curativ în clinică, elaborează noi metode de diagnosticare și de tratament al bolnavilor cu diverse patologii ale aparatului locomotor. Anume atunci a început studiile clinice, care ulterior i-au permis să susțină teza de doctor habilitat (1983) și să devină șef de catedră, Laureat al Premiului de Stat, Om Emerit etc., cu care țara, societatea și colegii l-au apreciat pe parcursul vieții, iar actualii specialiști îi poartă respectul și profundă memorie.

Astăzi, ne exprimăm respectul doamnei **Larisa Iacunina** – prima șefă a primei secții de specialitate din Moldova (1959) în Ortopedie și Traumatologie, ulterior profesor universitar, dascăl al multor generații de studenți-medici. Născută la 6 februarie 1930 în Chișinău, la Spitalul Republican, peste ani ea a activat aici ca chirurg (1957-1959), apoi ortoped-traumatolog (1959-1964), asistent și șef secție (1970-1973), devenind doctor habilitat (1983) și profesor

la Catedra *Ortopedie și Traumatologie*, baza clinică a căreia a fost și este Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, transferat în 1977 în fostele spații ale Spitalului Republican. Profesorul Larisa Iacunina a studiat, a elaborat și a perfectat multe metode de diagnostic și de tratament al traumatismelor aparatului locomotor, al consecințelor lor, în special al pseudoartrozelor, optimizând terapia lor prin metode originale, cu efectuarea aloplastilor pentru regenerarea țesutului osos.

O altă personalitate care a activat la Catedră și la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie a fost **Sava Paslari** – profesor universitar, specialist cu o profundă pregătire în patologiile septice ale aparatului locomotor, în tuberculoza osteoarticulară, vertebrologie. Născut la 11 martie 1937 în s. Crișcăuți, r. Dondușeni, după absolvirea școlii medii din s. Văsoca (Soroca), în 1954 alege cu siguranță medicina și este admis la Institutul de Medicină din Chișinău. Din 1960, se implică în diagnosticarea și tratamentul tuberculozei osteoarticulare (Spitalul din r. Vulcănești, sanatoriul Sergheevka, Institutul de ftiziatrie), susține în 1971 teza de doctor în medicină pe această patologie. În 1972, este angajat la Catedra *Ortopedie și Traumatologie* și activează la Spitalul de Traumatologie și Ortopedie până la trecerea în eternitate (1998), acordând prioritate studierii și perfecționării diagnosticului și tratamentului complicațiilor septice ale traumatismelor aparatului locomotor, defectelor osoase și tegumentare, materiale care au servit drept suport științific pentru teza de doctor habilitat (1990). În ultimii 5-6 ani de activitate, profesorul S. Paslari cu mare succes și creativitate se ocupa de patologiile coloanei vertebrale, prioritar în elaborarea noilor endocorectori ai diformităților scoliotice.

Timp de 40 de ani, a activat foarte prodigios în Ortopedie și Traumatologie, inclusiv în Dispensarul, apoi Spitalul Traumatologie și Ortopedie regretatul conferențiar **Petru Pulbere** – renumit pedagog, iscusit ortoped-traumatolog, eminent savant și organizator al serviciului specializat în republică. Născut la 7 februarie 1932 în s. Plopi, r. Dondușeni, într-o familie de agricultori cu 6 copii, tânărul Petru deja la absolvirea a 7 clase (la 16 ani) se hotărăște cu siguranță să se consacre medicinei. Astfel, în 1948 devine student la Colegiul de medicină din Bălți, pe care-l absolvă cu mențiune în 1951 și tot în acel an este admis la Institutul de medicină din Chișinău. Peste 4 ani de activitate practică chirurgicală, din 1961 revine la „Alma mater”, fiind admis în doctarantură la Chirurgie, apoi din 1962 – la Catedra *Ortopedie și Traumatologie*, la care a activat până la trecerea în eternitate în 2011. Aici, la SCTO, susține teza de doctor în medicină (1965), devine conferențiar (1967). A fost un dascăl ilustru al multor generații de stu-

denții, mulți din ei devenind ortopezi-traumatologi (printre care și autorul acestor rânduri), un clinicist creator, iscusit, care printre primii din țara a studiat homeostaza, metabolismul proteic și mineral la pacienții traumatizați, inclusiv la cei politraumatizați. A acordat o deosebită atenție studierii posibilităților tratamentului ortopedic, dar și celui chirurgical în diverse patologii ale coloanei vertebrale.

O pagină aparte în istoria și dezvoltarea serviciului și a Spitalului de Traumatologie și Ortopedie a scris-o **Constantin Cobuz** – eminent organizator al medicinei autohtone, savant și clinicist devotat în Ortopedie și Traumatologie pentru Republica Moldova și nu numai. S-a născut la 8 martie 1931 în s. Cuhureștii de Sus, r. Florești, într-o familie de agricultori. Ca și alte personalități ale Ortopediei-Traumatologiei autohtone, Constantin Cozub foarte devreme se determină în alegerea profesiei medicale – după 7 clase devine student la Colegiul de medicină din Soroca, ca după absolvirea cu mențiune, în 1953, să devină student la Institutul de Medicină din Chișinău. După absolvire (1959), 2 ani activează ca medic-chirurg la sat (s. Cotiujeni) și se reîntoarce la Institutul de Medicină ca ordinator clinic, apoi doctorand la Institutul de Ortopedie și Traumatologie din Kiev, unde, sub conducerea acad. F. Bogdanov, în 1965, în termen susține teza *Tratamentul chirurgical al pseudoartrozelor și defectelor de os humeral*. După reîntoarcere, timp de un an (1965-1966) este șef al secției nr. 1 a Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie și, manifestându-se, este avansat la postul de director al Direcției IV a Ministerului Sănătății, care organiza și acorda asistență medicală specializată demnitarilor de stat. Din 1973, el devine șef al cursului de perfecționare a medicilor ortopezi-traumatologi, în cadrul căruia, împreună cu viitorii profesori V. Bețișor și P. Ciobanu, la Spitalul de Traumatologie și Ortopedie pregătesc prin specializare, internatură, rezidențiat și perfecționare specialiști în Ortopedie și Traumatologie. Ulterior fructuoasa activitate a acestui curs a servit drept baza pentru crearea Catedrei *Ortopedie și Traumatologie* (1990), sub conducerea profesorului V. Bețișor. Constantin Cozub a lucrat în SCTO până la trecerea în „lumea celor dreپți” în 2008 și prin rodnică sa activitate a promovat autoritatea și prestigiul acestei instituții, la care ținea foarte mult.

Mai puțin cunoscută pentru tânăra generație a ortopezilor-traumatologi rămâne activitatea conferențiarului **Anatol Manea** – modest după firea sa, dar medic talentat, savant și pedagog iscusit, care a activat timp de 28 de ani la Catedră și la Spitalul de Traumatologie și Ortopedie. Născut la 12 aprilie 1932 în Soroca, într-o familie de muncitori, își începe activitatea tot ca muncitor și numai la 23 de ani după absolvirea Școlii medii din Soroca devine, în 1955,

student la Institutul de Medicină din Chișinău. În 1961, este trimis ca ortoped la Spitalul de Tuberculoză din r. Vulcănești, ca în 1965 să devină ordinator clinic, apoi doctorand la Institutul Central de Traumatologie și Ortopedie (Moscou), unde susține teza de doctor în medicină *Osteotomiile intertrohanteriene în tratamentul artrozei deformante a articulației șoldului*, sub conducerea prof. M. Mihelman. Se întoarce în țară și din 1970 activează asistent, apoi din 1991 – conferențiar la Catedră și la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie. S-a manifestat ca un bun didact pentru multe generații de studenți, un bine pregătit clinicist și savant creator, care până la trecerea în eternitate (1998), s-a bucurat de o meritată autoritate în rândurile pacienților, colegilor, în societate pentru modestia, inteligența și sinceritatea sa.

O deosebită contribuție la organizarea activității Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie, la perfecționarea procesului de diagnosticare și tratament al pacienților cu diverse traumatisme și patologii ale aparatului locomotor au avut-o medicii-clinicști, care din primele zile de la deschiderea instituției au activat cu o mare sârguință și cu dăruire de sine. Printre primii îl vom numi pe primul medic-șef al Spitalului, doctorul **Boris Strelețchi**, care încă din 1961 a fost numit (după doctorul S. Strungaru) în funcția de medic-șef al Dispensarului de Ortopedie și Traumatologie, ca apoi, în 1964, și ca medic-șef al instituției nou-create. S-a născut la 2 iunie 1931 în or. Tighina, într-o familie de muncitori. După absolvirea școlii medii, în 1950 este admis la studii la Institutul de Medicină din Chișinău, Facultatea *Medicină Generală*, pe care o absolvște cu diplomă de merit în 1956. Este repartizat ca chirurg la Spitalul raional Nisporeni, unde muncind timp de 2 ani, prin activitatea profesională, bunăvoința și sârguință a devenit stimat și apreciat. Dar simțea că cunoștințele obținute în anii studenției se cer completate și în 1958 se înscrie în doctoratură la Chirurgia Generală, condusă de prof. Nikolae Gladîrevski, dar se ocupă cu tratamentul fracturilor aparatului locomotor, propunând și o originală metodă de osteosinteză biologică. Dar necesitățile serviciului medical l-au transferat în postura de medic-șef al Dispensarului de Ortopedie, Traumatologie și Protezare, în funcția căruia, în afară de activitățile cotidiene, intră și dirijarea construcției noului spital pe strada Academiei 11. În 1964, Dispensarul a fost reorganizat în Spital Republican de Traumatologie, Ortopedie și Protezare, fiind în noua clădire, iar B. Strelețchi a fost numit medic-șef. Pe parcursul activității profesionale, a contribuit considerabil la dezvoltarea serviciului în teritoriile administrative, în pregătirea specialiștilor ortopezi-traumatologi pentru spitalele municipale și raionale, la dezvoltarea bazei tehnico-materiale,

la implementarea principiilor și metodelor de tratament al patologiilor aparatului locomotor. A fost medic de categorie superioară, decorat cu insigna *Medic emerit al RSS Moldovenești*. Din motive de sănătate, în ianuarie 1978 se eliberează din funcția de medic-șef, dar mai continuă activitatea curativă în secția nr. 1. A plecat subit din viață în 1984, lăsând în urma sa multe fapte bune, printre ele și Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, construcția căruia a dirijat-o, și amintiri frumoase în memoria tuturor colegilor cu care a activat alături mai mult de 25 de ani.

În această perioadă jubiliară pentru Spital, generația actuală de medici aduce o adâncă recunoștință d-lui **Dumitru Bîtcă** – ilustru medic ortoped-traumatolog, fondator al chirurgiei mâinii în țara noastră, persoană care a contribuit la crearea serviciului de profil în Republica Moldova, la fondarea și dezvoltarea Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie. Născut la 20 septembrie 1930 în Chișinău, studiază aici în școala medie, iar în 1948-1954 este student la Institutul de Medicină din Chișinău. După absolvire, activează ca pedagog la Colegiul de medicină din Bălți (2 ani), ca medic-ftiziatru (3 ani), iar începând cu 1962, își leagă destinul cu Ortopedia și Traumatologia, la început ca șef de secție la Dispensar, apoi la SCTO, funcție în care a activat aproape 20 de ani. Are merite deosebite în tratamentul leziunilor grave ale mâinii, tendoanelor, nervilor periferici; a elaborat metode contemporane de plastii tegumentare, ale defectelor tendoanelor; a obținut succese remarcabile în tratamentul multor traumatisme și patologii ortopedice ale aparatului locomotor. D. Bîtcă a publicat 18 lucrări în diverse ediții științifice.

O personalitate care a activat peste 20 de ani în Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie a fost **Vera Vucolova** – doctor în medicină, medic de categorie superioară, organizator și șefă de secție ortopedie și traumatologie pentru copii. Născută la 24.09.1932 în Chișinău, în 1958 absolvște Facultatea *Medicină Generală* a Institutului de Medicină din Chișinău. Ca specialitate își alege Chirurgia Generală și în calitate de chirurg activează timp de 8 ani la Spitalul raional Nisporeni, Spitalul de Urgență Chișinău, Spitalul Republican pentru Copii, iar din noiembrie 1966 – ortoped-traumatolog pediatru la Spitalul Republican de Ortopedie, Traumatologie și Protezare, în cadrul căruia a organizat și a condus peste 20 de ani prima secție din țară de ortopedie și traumatologie pediatrică. Anume aici s-a manifestat ca un ilustru clinician în domeniul ortopediei pediatrice, ca un cutezător savant-cercetător. Susține teza de doctor în medicină, publică 15 lucrări științifice consacrate organizării serviciului de ortopedie-traumatologie pentru copii, osteoplastiilor în patologiile apar-

tului locomotor la copii etc. A plecat în eternitate în toamna anului 2003, după o insuficiență severă hepato-renală.

Fondarea și organizarea serviciului radiologic în cadrul Spitalului Republican de Ortopedie, Traumatologie și Protezare este efectuată de **Igor Solohin** – renumit specialist în imagistica osteoarticulară, eminent dascăl al multor medici radio-osteoartrologi din țară. S-a născut în 1928 în Chișinău, într-o familie de funcționari. După absolvirea Facultății *Medicină Generală* a Institutului de Medicină din Chișinău în 1951, timp de 4 ani lucrează medic-internist, ca apoi, din 1955, să se consacre pe deplin radioimagisticii, inițial la Spitalul municipal de urgență medicală, iar din 1964 – la Spitalul Republican de Ortopedie, Traumatologie și Protezare. A contribuit la organizarea și dezvoltarea acestui serviciu în Spital și în republică. A fost unul dintre cei mai bine pregătiți specialiști în radiologia sistemului osteoarticular. A participat la instruirea medicilor-radiologi prin internatură, specializare, perfecționare. A decedat în februarie 1985, dar și până acum se păstrează colecția de radiograme ale patologiilor rare rezolvate în clinică, precum și tradițiile lăsate moștenire serviciului radiologic.

În activitatea serviciului de diagnosticare și tratament al complicațiilor septice ale aparatului locomotor, un loc aparte îi aparține lui **Vasile Perevoznic** – fondator și șef al secției specializate de tratament al proceselor septice din sistemul osteoarticular. Născut în 1937, a absolvit Facultatea *Medicină Generală* în 1961, apoi, timp de 12 ani, activează ortoped-traumatolog în raioanele Vulcănești, Strășeni. În 1973 este angajat ca ordinator în secția I a Spitalului Clinic de Ortopedie, Traumatologie și Protezare. După 4 ani, în noiembrie 1977, este organizată noua secție – Complicațiile septice ale traumatismelor și patologiilor locomotorului (în localul eliberat de Spitalul Republican pentru Spitalul de Traumatologie) și șef al acestei subdiviziuni unice a fost numit doctorul V. Perevoznic. Buna organizare a activității secției, elaborarea și implementarea noilor procedee, tehnologii de tratament al pacienților au servit drept material clinic pentru o teză de doctor habilitat (prof. S. Pâslaru) și al tezei de doctor în medicină (conf. I. Tofan). Doctorul V. Perevoznic a trecut în eternitate în 2009, dar memoria și profundul respect i le poartă colegii de serviciu și miile de pacienți cărora le-a salvat viața.

Este bine cunoscut faptul că bolnavul cu patologii sau traumatisme ale aparatului locomotor, în afară de tratament specializat, necesită și tratament de recuperare funcțională, ca o etapă de finalizare a complectei reabilitări. Din acest considerent, în cadrul Spitalului Republican de Traumatologie, Ortopedie și Protezare, din momentul deschiderii lui,

a fost organizat un cabinet de gimnastică curativă (dr. Elena Repina), ca apoi, din 1966, acest serviciu să fie desfășurat pe larg de către Maestrul în Sport, doctorul **Ludmila Cernigova** – o talentată sportivă în atletica ușoară în tinerețe și un ilustru medic-reabilitolog în ortopedie și traumatologie. A condus peste 20 de ani acest serviciu, a implementat multe metode de gimnastică curativă în Ortopedie și traumatologie. Pentru prima dată în cadrul Spitalului a fost elaborată, aprobată și implementată gimnastica curativă, kinetoterapia în grupe pentru copii cu patologii ale coloanei vertebrale (deregări de ținută, scolioze). A fost un bun specialist, o persoană devotată sportului și specialității sale. A plecat în lumea celor drepti în 1988.

O valoroasă activitate în cadrul Spitalului o desfășoară **asistentele medicale** – persoanele care poate se află în umbra medicilor, adesea nu prea sunt apreciate, dar fără de care sănătatea pacienților n-ar fi pe deplin restituită. În acest context, o vom aminti pe **Alexandra Cebanu** – asistentă de operații, asistentă majoră a Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie timp de peste 25 de ani. Născută în 1930 în r. Călărași, a învățat medicina la Colegiul de medicină din Chișinău, ca apoi să activeze fructuos în

satul Onișcani (r. Bravicea), în raioanele Ștefan-Vodă, Comrat, Căușeni, iar din 1972 – în SCTO. Anume aici s-au manifestat pe deplin frumoasele ei calități – de omenie, perseverență, principialitate, de bun organizator. Pe parcursul activității în Spital, a contribuit considerabil la educarea respectării disciplinei de muncă, la aprofundarea cunoștințelor teoretice și practice ale asistentelor medicale, ale infermierelor; la respectarea și menținerea regimului sanitar; la crearea și respectarea bunelor tradiții în colectivul Spitalului. A trecut în eternitate la vârsta de 75 ani.

Pe bună dreptate, în SCTO au activat, cu multă dăruire și succes, multe personalități. Printre acestea se mai află doctorii **V. Kociubinski, S. Mironeanski, I. Revin, V. Rafulea, V. Gladîș, N. Voleanski, N. Gangan, Iu. Nichiforov** și alții, care, prin munca lor zilnică, prin succesele obținute în tratamentul miilor de pacienți au contribuit enorm la dezvoltarea Spitalului, a serviciului de ortopedie și traumatologie, la obținerea unei înalte autorități a întregului colectiv al Spitalului, fapt pentru care le vor purta respectul și memoria pentru totdeauna.

Filip Gornea, d.h.m., profesor universitar,
Catedra Ortopedie și Trammatologie
Tel.: 069698810, 022291653

